

Δημόσιες συμβάσεις

Οι δημόσιες αρχές σε ολόκληρη την ΕΕ χρησιμοποιούν τις δημόσιες συμβάσεις για την ανάθεση συμβάσεων έργων, υπηρεσιών και προμηθειών που αντιπροσωπεύουν περίπου το 14% του ΑΕΠ της ΕΕ (πάνω από 3 τρισ. EUR ετησίως), καθιστώντας τις δημόσιες συμβάσεις σημαντική κινητήρια δύναμη για την οικονομική ανάπτυξη, τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την καινοτομία εντός της ενιαίας αγοράς της ΕΕ.

Νομική βάση

Άρθρα 26, 34, άρθρο 53 παράγραφος 1, άρθρα 56, 57, 62 και 114 της [Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης](#).

Στόχοι

Οι δημόσιες συμβάσεις είναι ζωτικής σημασίας για τις οικονομίες των κρατών μελών, καθώς συνεισφέρουν στο 14% περίπου του ΑΕΠ της ΕΕ. Πριν από την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας, το ποσοστό τέτοιων συμβάσεων που δινόταν σε αλλοδαπές επιχειρήσεις ήταν μόλις 2%. Οι συμβάσεις αυτές είναι σημαντικές σε τομείς όπως οι κατασκευές, η ενέργεια και οι τηλεπικοινωνίες, όπου προτιμούνταν παραδοσιακά οι εθνικοί προμηθευτές.

Η εφαρμογή των αρχών της εσωτερικής αγοράς διασφαλίζει τη βέλτιστη χρήση των οικονομικών πόρων και των δημόσιων πόρων. Επιτρέπει την αγορά προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής ποιότητας σε ανταγωνιστικές τιμές. Η προτίμηση των εταιρειών με τις καλύτερες επιδόσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη ενισχύει την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών εταιρειών και τηρεί τις αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αποτελεσματικότητας, ελαχιστοποιώντας τους κινδύνους απάτης και διαφθοράς.

Επιτεύγματα

Η Κοινότητα ενέκρινε νομοθετικές διατάξεις με στόχο τον συντονισμό των εθνικών κανόνων, επιβάλλοντας υποχρεώσεις όσον αφορά τη δημοσίευση των προσκλήσεων υποβολής προσφορών και τα αντικειμενικά κριτήρια εξέτασης των προσφορών. Από τη δεκαετία του 1960, εκδόθηκαν αρκετές κανονιστικές πράξεις σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις, αλλά αργότερα η Κοινότητα αποφάσισε να απλουστεύσει και να συντονίσει τη νομοθεσία στον τομέα αυτό, με την έκδοση της οδηγίας περί των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (οδηγία 2004/18/ΕΚ) και της οδηγίας περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών (οδηγία 2004/17/ΕΚ). Μερικά χρόνια αργότερα θεσπίστηκαν συγκεκριμένοι κανόνες για την προμήθεια αμυντικού εξοπλισμού (οδηγία 2009/81/ΕΚ), με σκοπό να διευκολυνθεί η πρόσβαση στις αγορές αμυντικού εξοπλισμού των άλλων κρατών μελών.

Μεταρρύθμιση

Το 2014 το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν νέα δέσμη μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις, η οποία περιλαμβάνει τρεις οδηγίες:

- την οδηγία [σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις](#) (οδηγία 2014/24/ΕΕ, η οποία καταργεί την οδηγία 2004/18/ΕΚ)·
- την οδηγία για τις [επιχειρήσεις κοινής ωφελείας](#) (οδηγία 2014/25/ΕΕ, η οποία καταργεί την οδηγία 2004/17/ΕΚ) σχετικά με τις προμήθειες φορέων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών·
- την [οδηγία για τις συμβάσεις παραχώρησης](#) (οδηγία 2014/23/ΕΕ), η οποία θεσπίζει το νομικό πλαίσιο για την ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης^[1], διασφαλίζοντας ότι όλοι οι οικονομικοί παράγοντες στην ΕΕ θα έχουν αποτελεσματική και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στην αγορά της ΕΕ και παρέχοντας μεγαλύτερη βεβαιότητα όσον αφορά τις ισχύουσες νομικές διατάξεις.

Το 2012, η [Επιτροπή πρότεινε κανονισμό σχετικά με τη διεθνή πολιτική για τις δημόσιες συμβάσεις](#). Στόχος της ήταν να αποσαφηνίσει τους κανόνες που διέπουν την πρόσβαση εταιρειών, αγαθών και υπηρεσιών τρίτων χωρών στην εσωτερική αγορά της ΕΕ όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις και τις διαδικασίες. Αποσκοπούσε επίσης στην ενίσχυση της θέσης της ΕΕ κατά τη διαπραγμάτευση της πρόσβασης των εταιρειών, των αγαθών και των υπηρεσιών της ΕΕ στις αγορές δημοσίων συμβάσεων τρίτων χωρών. Το αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις οδήγησε σε νέα πρόταση της Επιτροπής το 2016. Οι συννομοθέτες υπέγραψαν το [μέσο για τις διεθνείς δημόσιες συμβάσεις](#) (IPI) στις 23 Ιουνίου 2022. Το IPI επιδιώκει να προωθήσει το παγκόσμιο άνοιγμα των αγορών δημόσιων συμβάσεων. Επιπλέον, στις 12 Ιουλίου 2023 τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός για τις ξένες επιδοτήσεις [κανονισμός (ΕΕ) 2022/2560], ο οποίος επιτρέπει στην Επιτροπή να αντιμετωπίζει τις στρεβλώσεις και να διασφαλίζει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για όλες τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην ενιαία αγορά. Οι νέοι κανόνες διασφαλίζουν ότι οι ξένες επιδοτήσεις μπορούν να αντιμετωπιστούν σε μεμονωμένες διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων, απαιτώντας από τους αγοραστές του δημόσιου τομέα της ΕΕ να εξαιρούν από τις διαδικασίες σύναψης δημόσιων συμβάσεων τους οικονομικούς φορείς που έχουν λάβει στρεβλωτικές ξένες επιδοτήσεις.

Τον Απρίλιο του 2012, η Επιτροπή ενέκρινε μια [στρατηγική για τις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις](#) με στόχο την επίτευξη της πλήρους καθιέρωσής τους έως τα μέσα του 2016. Στις 16 Απριλίου 2014, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν την [οδηγία για την έκδοση ηλεκτρονικών τιμολογίων στο πλαίσιο των δημόσιων συμβάσεων](#) (οδηγία 2014/55/ΕΕ).

[1] Ως «παραχωρήσεις» νοούνται οι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας μέσω των οποίων μία ή περισσότερες αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς αναθέτουν την εκτέλεση έργων, ή την παροχή και τη διαχείριση υπηρεσιών, σε έναν ή περισσότερους οικονομικούς φορείς. Οι οικονομικοί φορείς στους οποίους ανατίθεται μια παραχώρηση αποκτούν το αποκλειστικό δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τα έργα ή τις υπηρεσίες που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης, ή το δικαίωμα αυτό σε συνδυασμό με καταβολή αμοιβής.

Στις 3 Οκτωβρίου 2017, η Επιτροπή εξέδωσε τις εξής δύο ανακοινώσεις: «[Να γίνουν οι δημόσιες συμβάσεις προμηθειών αποτελεσματικές μέσα στην Ευρώπη και για την Ευρώπη](#)» και «[Στήριξη των επενδύσεων μέσα από προαιρετική εκ των προτέρων αξιολόγηση των πτυχών των μεγάλων έργων υποδομής που άπτονται των δημόσιων συμβάσεων](#)». Αποσκοπώντας στην περαιτέρω βελτίωση των ευρωπαϊκών δημόσιων συμβάσεων (δέσμη μέτρων στρατηγικής για τις δημόσιες συμβάσεις), δημοσίευσε επίσης τη [σύσταση για την επαγγελματοποίηση του τομέα των δημόσιων συμβάσεων](#).

Στις [πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές της για την επόμενη Ευρωπαϊκή Επιτροπή 2024-2029](#), η τότε υποψήφια πρόεδρος της Επιτροπής, Ursula von der Leyen, ανακοίνωσε την αναθεώρηση των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις, ώστε να καταστεί δυνατή η προτίμηση ενωσιακών προϊόντων στις δημόσιες συμβάσεις για ορισμένους στρατηγικούς τομείς, πράγμα που εξασφαλίζει ενωσιακή προστιθέμενη αξία και ασφάλεια του εφοδιασμού όσον αφορά καίριες τεχνολογίες, προϊόντα ή υπηρεσίες, καθώς και εκσυγχρονισμό και απλοποίηση των κανόνων σύναψης δημόσιων συμβάσεων. Στις 13 Δεκεμβρίου 2024, η Επιτροπή δρομολόγησε αξιολόγηση των τριών βασικών νομοθετικών πράξεων που ρυθμίζουν τις δημόσιες συμβάσεις (οδηγία για τις για τις δημόσιες συμβάσεις, οδηγία για τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οδηγία για τις συμβάσεις παραχώρησης). Σκοπό είχε την αξιολόγηση τις επιδόσεις και τον αντίκτυπο των νομοθετικών αυτών πράξεων σε ολόκληρη την ΕΕ, κατά πόσον παραμένουν κατάλληλες για τον επιδιωκόμενο σκοπό, κατά πόσο επιτυγχάνουν τους επιδιωκόμενους στόχους με το ελάχιστο κόστος και κατά πόσο είναι επαρκείς για την αντιμετώπιση των σημερινών προκλήσεων.

Διαδικασία δημοσίων συμβάσεων

Οι διαδικασίες πρέπει να τηρούν τις αρχές του δικαίου της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, της εγκατάστασης και της παροχής υπηρεσιών. Αρχές όπως η ίση μεταχείριση, η απαγόρευση των διακρίσεων και η διαφάνεια είναι ουσιαστικής σημασίας και πρέπει να τηρούνται ο ανταγωνισμός, η εμπιστευτικότητα και η αποτελεσματικότητα.

A. Είδη διαδικασιών

Οι προσκλήσεις υποβολής προσφορών ευθυγραμμίζονται με διάφορα είδη διαδικασιών, βάσει συστήματος κατώτατων ορίων. Οι οδηγίες προσδιορίζουν επίσης τις μεθόδους υπολογισμού της εκτιμώμενης αξίας κάθε δημόσιας σύμβασης^[2] και των σχετικών με αυτήν διαδικασιών. Στην «ανοικτή διαδικασία» μπορεί να υποβάλει προσφορά κάθε ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας. Στην «κλειστή διαδικασία» επιτρέπεται να υποβάλουν προσφορά μόνο οι υποψήφιοι που προσκαλούνται. Η «ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση» επιτρέπει σε κάθε φορέα να ζητήσει συμμετοχή, αλλά μπορούν να υποβάλουν προσφορά μόνο όσοι προσκαλούνται κατόπιν αξιολόγησης. Ο «ανταγωνιστικός διάλογος» αφορά καταστάσεις στις οποίες οι αρχές^[3] δεν μπορούν να προσδιορίσουν τις ανάγκες τους· μόνο οι προσκεκλημένοι υποψήφιοι συμμετέχουν στον διάλογο. Οι συμβάσεις συνάπτονται

[2] Ως «δημόσιες συμβάσεις» νοούνται οι συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας οι οποίες συνάπτονται μεταξύ ενός ή περισσότερων οικονομικών φορέων και μιας ή περισσότερων αναθετούσων αρχών και έχουν ως αντικείμενο την εκτέλεση έργων, την προμήθεια προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών.

[3] Ως «αναθέτουσες αρχές» νοούνται το κράτος, οι περιφερειακές ή οι τοπικές αρχές, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου ή οι ενώσεις μίας ή περισσότερων από αυτές τις αρχές ή ενός ή περισσότερων από αυτούς τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

βάσει του κριτηρίου ανάθεσης της καλύτερης σχέσης ποιότητας-τιμής. Η διαδικασία «σύμπραξης καινοτομίας» αφορά καινοτόμες λύσεις που δεν έχουν ακόμη διατεθεί στην αγορά. Η αρχή συνεργάζεται με έναν ή περισσότερους φορείς έρευνας και ανάπτυξης για να διαπραγματευτεί μια νέα λύση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Σε ειδικές περιπτώσεις, μπορούν να ανατίθενται συμβάσεις χωρίς προηγούμενη δημοσίευση.

B. Κριτήρια για την ανάθεση σύμβασης

Οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις με βάση το κριτήριο της «πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς» (MEAT), το οποίο εισήχθη στη μεταρρύθμιση των κανόνων για τις δημόσιες συμβάσεις. Αντί απλώς της χαμηλότερης τιμής, η MEAT δίνει έμφαση στην καλύτερη σχέση ποιότητας/τιμής, λαμβάνοντας υπόψη τους ποιοτικούς, περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς παράγοντες, το κόστος του κύκλου ζωής και την καινοτομία.

Γ. Κανόνες δημοσίευσης και διαφάνειας

Οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων πρέπει να διασφαλίζουν την απαραίτητη διαφάνεια σε όλα τα στάδια. Αυτό επιτυγχάνεται κυρίως μέσω της δημοσίευσης των βασικών στοιχείων των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων και των πληροφοριών σχετικά με τους υποψηφίους και τους προσφέροντες καθώς και μέσω της παροχής επαρκούς τεκμηρίωσης για όλα τα στάδια της διαδικασίας.

Δ. Διαδικασίες προσφυγής

Η [οδηγία για τις διαδικασίες προσφυγής](#) (οδηγία 2007/66/EK) διασφαλίζει ένα αποτελεσματικό σύστημα προσφυγής για παραβάσεις των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων. Εισάγει την ανασταλτική προθεσμία, η οποία, μετά τη λήψη απόφασης για τη σύναψη σύμβασης, παρέχει στους προσφέροντες τουλάχιστον 10 ημέρες για να αναθεωρήσουν την απόφαση προτού υπογραφεί η σύμβαση από τις αρχές. Τούτο επιτρέπει την αμφισβήτηση της απόφασης.

Ε. Άλλες πτυχές των δημοσίων συμβάσεων

Οι κανόνες του 2014 δίνουν βάρος στην κοινωνική ένταξη και απλουστεύουν τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών. Αποσκοπούν στη μείωση της γραφειοκρατίας, στην ενίσχυση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) με το «Ευρωπαϊκό ενιαίο έγγραφο σύμβασης» και στην ενθάρρυνση της υποδιαίρεσης των συμβάσεων σε παρτίδες. Δίνεται προτεραιότητα στις ηλεκτρονικές δημόσιες συμβάσεις, ενώ περιγράφονται συγκεκριμένες τεχνικές ηλεκτρονικών δημόσιων συμβάσεων. Οι οδηγίες αναγνωρίζουν τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εσωτερική ανάθεση συμβάσεων και ενισχύουν τους κανονισμούς κατά των συγκρούσεων συμφερόντων και της διαφθοράς.

Επιπλέον, οι κανόνες δίνουν έμφαση στις πράσινες δημόσιες συμβάσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και επιτρέποντας την αναφορά σε οικολογικό σήμα. Οι πράσινες δημόσιες συμβάσεις (ΠΔΣ) ορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Δημόσιες συμβάσεις για ένα καλύτερο περιβάλλον» ως «διαδικασία με την οποία οι δημόσιες αρχές επιδιώκουν να συνάψουν συμβάσεις για αγαθά, υπηρεσίες και έργα με μικρότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις καθ' όλη τη διάρκεια του κύκλου ζωής τους, σε σύγκριση με αγαθά, υπηρεσίες και έργα που επιτελούν την ίδια πρωταρχική λειτουργία τα οποία θα αποτελούσαν

το αντικείμενο της σύμβασης υπό άλλες συνθήκες». Η Επιτροπή αναπτύσσει προαιρετικά κριτήρια ΠΔΣ για διάφορες ομάδες προϊόντων και προτείνει ελάχιστα υποχρεωτικά κριτήρια και στόχους ΠΔΣ στην τομεακή νομοθεσία, όπως η οδηγία για τα καθαρά οχήματα (οδηγία (ΕΕ) 2019/1161), ο κανονισμός για τον οικολογικό σχεδιασμό, ο νέος κανονισμός για τα δομικά προϊόντα και ο κανονισμός για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας.

Μετά την έγκριση του σχεδίου δράσης του 2020 για την κυκλική οικονομία, στις 11 Μαρτίου 2020 η Επιτροπή δημοσίευσε [έγγραφο εργασίας σχετικά με τα κριτήρια της ΕΕ για τις ΠΔΣ](#) όσον αφορά κέντρα δεδομένων, αίθουσες εξυπηρετητών και υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους, με στόχο να διασφαλιστεί ότι ο εξοπλισμός και οι υπηρεσίες των κέντρων δεδομένων παρέχονται κατά τρόπο φιλικό προς το περιβάλλον, σύμφωνα με τους στόχους της ΕΕ για την ενέργεια, την κλιματική αλλαγή και την αποδοτική χρήση των πόρων.

Για τη διαχείριση της πανδημίας COVID-19, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε το πρόγραμμα «[Η ΕΕ για την υγεία](#)» (EU4Health), με στόχο τη σημαντική αύξηση του προϋπολογισμού για τις δημόσιες συμβάσεις υγείας, συμπεριλαμβανομένων των φαρμάκων, των εμβολίων και των συστημάτων δεδομένων υγείας. Ο [κανονισμός για τη θέσπιση του προγράμματος «Η ΕΕ για την υγεία» \(EU4Health\) για την περίοδο 2021-2027](#) [κανονισμός (ΕΕ) 2021/522] τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2021. Η Επιτροπή παρέιχε [νέα καθοδήγηση για τους αγοραστές που είναι δημόσιοι φορείς](#) για την ταχεία προμήθεια βασικού εξοπλισμού, δρομολόγησε πέντε κοινές προμήθειες προσωπικού προστατευτικού εξοπλισμού με τα κράτη μέλη και τόνισε την ψηφιοποίηση των δημόσιων συμβάσεων μέσω εθνικών πλατφορμών ηλεκτρονικών δημόσιων συμβάσεων, στο πλαίσιο της ευρύτερης [στρατηγικής της για την ανάκαμψη μετά την πανδημία COVID-19](#).

Όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις στον τομέα της άμυνας, τον Οκτώβριο του 2023 εγκρίθηκε ο [κανονισμός EDIRPA](#) ο οποίος θεσπίζει μέσο για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας μέσω κοινών προμηθειών. Ο κανονισμός στοχεύει στο να ενισχύσει σημαντικά τις αμυντικές δαπάνες, να προωθήσει τις συνεργατικές επενδύσεις σε κοινά έργα, να ενισχύσει τις κοινές προμήθειες αμυντικών δυνατοτήτων, να ενισχύσει τις επενδύσεις σε διάφορες ικανότητες εξυπηρέτησης αποστολών, να αξιοποιήσει τις συνέργειες, να τονώσει την καινοτομία και να ενισχύσει την ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανία, με έμφαση στη στήριξη των ΜΜΕ.

Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Πριν από την έγκριση της δέσμης μέτρων για τις δημόσιες συμβάσεις στις 15 Ιανουαρίου 2014, το Κοινοβούλιο είχε εγκρίνει διάφορα ψηφίσματα, μεταξύ των οποίων:

- [ψήφισμα σχετικά με τις νέες εξελίξεις στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων](#) (18 Μαΐου 2010)·
- [ψήφισμα σχετικά με την ίση πρόσβαση στις αγορές του δημόσιου τομέα στην ΕΕ και σε τρίτες χώρες](#) (12 Μαΐου 2011)·
- [ψήφισμα σχετικά με τον εκσυγχρονισμό του τομέα των δημόσιων συμβάσεων](#) (25 Οκτωβρίου 2011)·

Στα ψηφίσματα αυτά, το Κοινοβούλιο ζήτησε να ληφθούν μέτρα απλούστευσης και να παρέχεται μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου, καθώς και να συνεκτιμώνται η αξία και η βιωσιμότητα κατά την ανάθεση των συμβάσεων.

Στο πλαίσιο των προσπαθειών για περαιτέρω βελτίωση των ευρωπαϊκών δημόσιων συμβάσεων, το Κοινοβούλιο ενέκρινε στις 4 Οκτωβρίου 2018 [ψήφισμα σχετικά με τη δέσμη μέτρων στρατηγικής για τις δημόσιες συμβάσεις](#), με το οποίο ζητούσε να υιοθετηθούν ευρύτερα στην Ένωση στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων οι ψηφιακές τεχνολογίες, μέτρα διευκόλυνσης για τις ΜΜΕ και τις επιχειρήσεις της κοινωνικής οικονομίας, βελτιωμένη πρόσβαση των ενωσιακών προμηθευτών στις αγορές δημοσίων συμβάσεων τρίτων χωρών, και επαγγελματοποίηση των αγοραστών^[4]. Τον Νοέμβριο του 2020, μια μελέτη^[5] διαπίστωσε ότι οι διαφορές ως προς τον επαγγελματισμό στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων μεταξύ των κρατών μελών αποτελούν σημαντική αιτία άνισης πρόσβασης στις δημόσιες συμβάσεις.

Σύμφωνα με έρευνες, η πρόσφατη νομοθετική δραστηριότητα του Κοινοβουλίου απέφερε έως και 2,88 δισεκατομμύρια EUR ετησίως. Ταυτόχρονα, οι οδηγίες του 2014 για τις δημόσιες συμβάσεις οδήγησαν σε αύξηση της συνολικής αξίας των αναθέσεων από λιγότερα από 200 δισεκατομμύρια EUR σε περίπου 525 δισεκατομμύρια EUR^[6].

Τον Απρίλιο του 2020, δημοσιεύθηκε ένα ενημερωτικό σημείωμα σχετικά με το πλαίσιο της ΕΕ για τις δημόσιες συμβάσεις^[7], που εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο το πλαίσιο αυτό συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και της στρατηγικής κυκλικής οικονομίας. Η εν λόγω ερευνητική εργασία ζητήθηκε από την Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών (IMCO) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαμόρφωσε το ψήφισμα με τίτλο «[Μετάβαση προς μια πιο βιώσιμη ενιαία αγορά για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές](#)», που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στις 25 Νοεμβρίου 2020.

Στις 22 Φεβρουαρίου 2021 παρουσιάστηκε στην Επιτροπή IMCO μελέτη^[8] σχετικά με τον αντίκτυπο της πανδημίας COVID-19 στην εσωτερική αγορά. Πρότεινε πολιτική προσέγγιση για μελλοντικές κρίσεις, συμπεριλαμβανομένων των κονδυλίων που προορίζονται για την ανάπτυξη εμβολίων και τον συντονισμό των κανόνων σε επίπεδο ΕΕ. Η μελέτη κατέδειξε ότι τα κράτη μέλη διαπίστωσαν γρήγορα τη σημασία των συντονισμένων προσπαθειών για την προμήθεια ιατρικού εξοπλισμού και εξοπλισμού ατομικής προστασίας λόγω της έντασης της κρίσης.

[4] Σχετικές ερευνητικές μελέτες περιλαμβάνουν: Bovis, C., [Contribution to Growth: European Public Procurement – Delivering improved rights for European citizens and businesses](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο 2019.

[5] Dahlberg, E. et al., [Legal obstacles in Member States to Single Market rules](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο, 2020.

[6] Σχετικές ερευνητικές μελέτες περιλαμβάνουν: Becker, J. et al., [Contribution to Growth: European public procurement – Delivering economic benefits for citizens and businesses](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο 2019.

[7] Núñez Ferrer, J., [The EU's Public Procurement Framework](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο, 2020.

[8] Marcus, J. S. et al., [The impact of COVID-19 on the Internal Market](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο, 2021.

Την 1η Δεκεμβρίου 2021, η επιτροπή IMCO πραγματοποίησε [δημόσια ακρόαση σχετικά με τις βιώσιμες δημόσιες συμβάσεις](#) σε συνεργασία με την Επιτροπή περιβάλλοντος, δημόσιας υγείας και ασφάλειας των τροφίμων. Στόχος ήταν να διαπιστωθεί ο τρόπος με τον οποίο οι δημόσιες προμήθειες θα μπορούσαν να στηρίξουν τους στόχους της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας.

Τον Μάιο του 2022, δημοσιεύθηκε μελέτη^[9] για την επιτροπή IMCO με τίτλο «The Digital Single Market and the digitalisation of the public sector», στην οποία διερευνήθηκαν οι δυνατότητες μιας πλατφόρμας GovTech της ΕΕ για τον εκσυγχρονισμό του δημόσιου τομέα.

Στις 9 Σεπτεμβρίου 2025, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις](#), με το οποίο καλεί την Επιτροπή να απλουστεύσει το ισχύον πλαίσιο, μειώνοντας τη γραφειοκρατία και τον κανονιστικό φόρτο, διατηρώντας παράλληλα υψηλά κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα και ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ.

Στις 14 Οκτωβρίου 2025, η Επιτροπή δημοσίευσε την αξιολόγησή της σχετικά με τις τρεις οδηγίες της ΕΕ για τις δημόσιες συμβάσεις. Η αξιολόγηση, η οποία καλύπτει την περίοδο 2016-2024, αποτελεί μέρος των προετοιμασιών για την επικείμενη πράξη για τις δημόσιες συμβάσεις, η οποία αναμένεται το δεύτερο τρίμηνο του 2026, και ακολουθεί τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Η αξιολόγηση συζητήθηκε στην επιτροπή IMCO κατά τη διάρκεια ανταλλαγής απόψεων με την Επιτροπή στις 11 Νοεμβρίου 2025.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό, επισκεφθείτε τον ιστότοπο της [Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών](#).

Christina Ratcliff
11/2025

[9]Hoekstra, M. et al., [The Digital Single Market and the digitalisation of the public sector](#), έκδοση που εκπονήθηκε από το θεματικό τμήμα οικονομίας, επιστημών και ποιότητας ζωής, Επιτροπή εσωτερικής αγοράς και προστασίας των καταναλωτών, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Λουξεμβούργο, 2022.